

còctel casteller

Naltros estem farts i totalment fatigats d'aquest intrèpid final de temporada. Estem cansats i assedegats, hem passat calor intensa i un fred inhumà. Hem vist castells impressionants i també hem participat de mal rotllos una mica patètics. Us en fem cinc cèntims:

Com us vam prometre vam ser a la plaça de braus de Tarragona a gaudir del concurs. Dels castells i de la rivalitat que va haver-hi a la plaça no us en direm res. Molts de vosaltres també hi éreu i vauc comprovar com les gasten les colles que van guanyar el Concurs (les que hi eren i les que no). Nosaltres us expliquem com les gasta el públic i el casteller de peu. El primer que ens va cridar l'atenció va ser un grup de noies amb taula de puntuacions i calculadora en mà, de la qual aquests que us parlen van haver de fer ús diverses vegades per intentar saber com anava el Concurs i quin seria el castell a intentar a continuació. En definitiva, com acabaria aquella tragicomèdia. També és destacable observar el moviment de la marabunta (o sigui, el públic i castellers en general) quan es desplaçava a la recerca del proper intent. Hem de reconèixer que a pesar de les hores que vam passar allà (ben bé ja no sabem si van ser set o vuit) sense gairebé ni pa ni aigua, ens ho vam passar molt bé.

No tot es va acabar a Tarragona. Uns irreductibles egarencs varen desplaçar els seus efectius a terres profanes (lluny de la terra promesa castellera, font de l'ortodòxia i de les lleis no escrites castelleres). En dia assenyalat com aquells d'abans que «brilla més el sol» varen descarregar el 4 de 9, que des de 1881 no es feia. A naltros ens va agafar en calçotets i la majoria del món casteller amb els pixats al ventre a Valls. És evident que els ortodoxos no van pair tal ofensa i es

dedicaren a buscar peròs durant la resta de l'any, amb arguments tan lamentables com que aquell dia no pot actuar ningú més que Valls o que a Girona no és un lloc adequat per a fer castells... (esteu segurs que no es pot? El que fa l'enveja...). En resum i el que és important, es va descarregar un castell mític, l'únic que ens fot és que no hi érem.

Més encara: els verds tot i dir que ja

mitjançant aquest sistema es va decidir de tornar a portar a plaça aquell castell. La fi d'aquella història ja la sabeu, 3 de 10 amb folre i manilles carregat, el primer de la història dels castells. De la diada dels Minyons que us hem de dir, molt fred, dos 3 de 10 (perquè el primer només va faltar una formalitat, com aquell qui diu) i el 4 de 9 carregat pels de BCN. D'aquella actuació ens hem de preguntar si és moralment acceptable

fer castells amb les temperatures polars que vam patir. Un dels més insufribles tòpics castellers diu que sense molta calor no es fan bons castells. S'ha demostrat que és fals, però com a mínim, amb una mica de calor els fas molt més a gust i no t'has de prendre un cafè calentó entre castell i castell per evitar símptomes de congelació.

Per acabar només una reflexió. Aquest any, i per primera vegada no és que estiguin sortint colles noves a tot arreu fins i tot a zones molt estranyes (Mèxic, per exemple) sinó que algunes de les ja existents s'estàn plantejant la seva supervivència i continuïtat en el *mundillo* casteller. Millor morir dignament que agonitzar patèticament. Ànim a tots!

La temporada ha estat llarga, sembla un xiclet que no para d'estirar-se, però és evident que amb fred totes les coses s'arruguen i haurem d'esperar a l'any vinent per veure, com a mínim, els castells que hem pogut gaudir aquesta temporada. Us hi esperem a tots.

AIC (que caic)

Impressionant tres de deu amb folre i manilles dels Minyons de Terrassa. Va valer la pena passar fred.

havien fet tota la temporada no en van tenir prou. Dit i fet, el dia 1 de novembre tiraven el 3 de 10 amb folre i manilles. I per primera vegada els aficionats van comprovar que el castell no només es podia carregar sinó que també descarregar. L'intent no va tenir èxit, però com hi tenen moltes ganes (i ganes de fer-lo abans que ningú) es van inventar una diada molt tradicional, anomenada la de referèndum, ja que

